Uddrag fra
"**Drømme og visioner.**
Portrætsamtaler om at ville og kunne"
af Michael Svennevig.

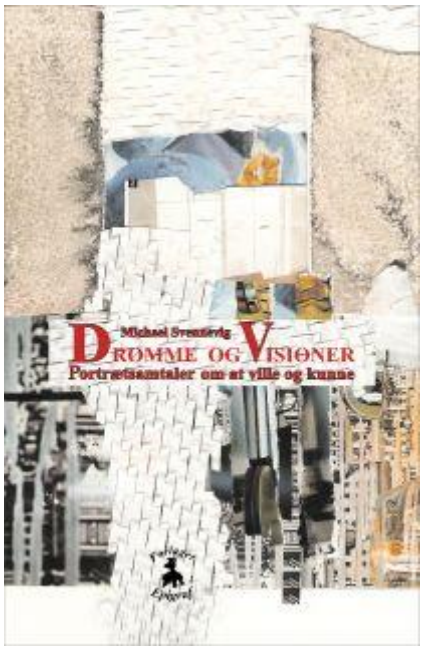

Jesper Klein:
Den talende kamel
(skuespiller)

MS: -Hvad drømte du om da du var barn? Hvad ville du være?

JK: (det kommer prompte)
-Togmand!

MS: -Togmand? Mener du det?

JK: -Ja.

MS: -Og det blev du så aldrig?

JK: -Jo, jeg gjorde. Jeg arbejdede for DSB.
MS: -Hvad lavede du der?
JK: -Jeg lavede reklamefilm. Det var sådan en slags omvendt reklame, hvor det gjaldt om at gøre så meget grin med statsbanerne som muligt.

MS: -Og det ville de godt have?

JK: -Ork, ja. Der er ikke så mange der ved, at jeg også lavede film selv.

MS: -Men hvordan startede det? Var du glad for at gå i skole?

JK: -Vi var 44 i klassen. Senere blev det meget bedre, så var vi kun 36.

MS: -Lærte du noget?

JK: -Noget lærer man vel altid.

MS: -Hvad?

JK: -Den store tabel. Den kan jeg da stadig. Sådan teoretisk.

MS: -Hvad vil det sige?

JK: -Jae, den sidder der vel et eller andet sted indeni. Og så de tyske verbers bøjning. Jeg kan bare ikke huske, hvad jeg skal bruge dem til. Sådan er det med så meget.

Han lægger hovedet på skrå, og jeg kan se at han morer sig. Det gør han meget. Over sig selv og andre.

JK: -Jeg blev presset og opfordret til at blive student hjemmefra.

MS: -Mere presset end opfordret?

JK: -Nae, dengang var der kun 7 % af en årgang, der blev studenter. I dag er det 44%. Bagefter startede jeg børneradio. Der var særlig én morgen, hvor jeg kom gående ad *hilsegangen* i radiohuset. Det var den gang, hvor man kunne kigge ind på alle kontorerne og også selv blive set, når man gik igennem. Men den morgen kom radionævnsformanden gående imod mig og sagde:
-Og du tør godt vise dig her?
Jeg anede ikke hvad han mente, men da jeg kom ned i kantinen var der nogen der klappede. Nede i kantinen mødtes vi jo alle. Samme formiddag var jeg blevet udskældt i radionævnet. Det var efter den lejlighed, at jeg blev kaldt r*ød lejesvend*.

Han drikker af teen.

MS: -Det var noget, der hang ved?

JK: -Ja, vi elsker at sætte mærkater på hinanden. Nu er jeg vel snarere konservativ. Her bor jeg i mit store hus. (peger rundt og kigger ned på sine tøfler) Dem har jeg haft i fire år. Jeg er meget traditionel. Jeg skifter ikke noget ud.